

СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКО **ПАРТНЬОРСТВО В БЪЛГАРИЯ**

Към Национален План за Развитие
основан на социално-икономически консенсус и обществена
информираност

Съдържание:

- 1. Принципът на партньорство.**
  - 1.1. Дефиниции.**
  - 1.2. Кратки поуки от практиката на ЕС.**
  - 1.3. Правна рамка и съвременна практика на партньорство в България.**
- 2. Партньорство в процеса на разработването на НПР¹ и
Оперативните Програми (ОП) в България.**
  - 2.1. Определяне на социално-икономическите партньори.**
  - 2.2. Механизми за прилагане на принципа на партньорство.**
    - 2.2.1. Пряко участие в процеса на развитие и взимане на решение.**
    - 2.2.2. Непряко участие на социално-икономическите партньори.**
    - 2.2.3. Подготовка за партньорство.**
  - 2.3. Пътна карта за прилагане на принципа на партньорство в процеса на
разработване на НПР.**

---

¹ Национален План за Развитие

1. Принципът на партньорство.

1.1. Дефиниции.

Принципът на партньорство е в основата на функционирането на Структурните фондове. Официално въведен по време на реформите през 1988 г., принципът е утвърден през 1993 г. и играе основна роля в прилагането на Структурните фондове. Като принцип “партньорство” е широк термин с възможност за гъвкавост при интерпретирането му. Регламент от 1988 г. определя партньорството по следния начин: “включва тясно сътрудничество между Европейската Комисия и всички съответни власти на национално, регионално или местно ниво, определени от всяка страна-членка в Програмата”. Принципът на партньорството се доразвива през 1993 г., за да включи “икономическите и социалните партньори, определени от страната-членка” в рамките на компетентните институции и власти.

Партньорството е “възможно най-широки консултации сред всички съответни институции – регионалните и местни власти, други компетентни органи, включително и тези, отговорни за опазване на околната среда и насърчаване на равенството между половете, икономически и социални партньори.”

Партньорството е свързано с три цели:

1. Ефективно изпълнение;
2. Точно определяне на целите на програмните действия;
3. Повишаване на капацитета за развитие.

Партньорството е свързано с три функции:

1. Планиране/разработване на програми;
2. Управление, прилагане и наблюдение на програми.
3. Оценка на програми.

Партньорство се създава на неформална основа, като се осигурява прозрачност на ролите и отговорностите, разпределение на ангажиментите, делегираните права и управленските ресурси. Договаря се периодичността на срещите между партньорите.

1.2. Кратки поуки от практиката на ЕС.

В изследване, проведено от страна на ЕК, се открояват важни поуки, част от които са посочени по-долу:

- Партньорството, въпреки че е относително отскоро въведено, вече е неразделна част от всички етапи на програмиране на Структурните фондове;
- Партньорството в много програми и инициативи преминава границите на официален механизъм за консултиране и координиране и сега представлява мощна мулти-организационна сила, която може да се разпростре отвъд обхвата на Структурните фондове;

- Партньорството повишава ефикасността и ефективността на програмата, чрез подобряване качеството на взетите решения;
- Участието на партньорите на отделните етапи от програмния цикъл се различава: по – важна е ролята им на етапа на планиране и избор на проекти; разнородна е ролята им по конкретните оперативни задачи; по отношение на наблюдението и оценката ролята им е по-частична /участват на завършващия етап/.
- Разширяването и укрепването на партньорството е води до силно положителни ефекти като:
  - по-голяма ефективност в развитието на програмите и наблюдението;
  - по-ефективен избор на проекти;
  - осигуряване на законност и прозрачност на решенията и процесите на взимането им;
  - по-силна ангажираност и отговорност към програмните резултати;
  - възможности за засилване на иновациите и обучението между организациите;
  - развитие на институционален капацитет на секторни и териториални равнища;
- Разширяването на партньорството чрез включване на НПО и общини увеличава ефективността на програмите.
- Наличието на подходящ секретариат и техническа подкрепа повишава ефекта от партньорството;
- Ясното разграничаване между стратегическите и оперативните роли на различните партньори засилва съгласуваността на програмата;
- Партньорството допринася много за разработването на критерии за избор на проекти и тази роля е по-важна отколкото самото включване в избор на проекти;
- Въздействието на официалните форми на партньорство (например Работни групи, Мониторингови комитети) върху управлението на програмата много зависи от качеството на наличната техническа подкрепа за партньорството;
- Не е задължително да съществува компромис между обхватността и ефективността на партньорствата, при положение че обхватността се обслужва чрез управляеми механизми, широката обхватност засилва ефективността.

Горепосоченото изследване дава следните препоръки:

- Партньорството трябва да се формализира от самото начало на разработването на програмата/ периода на планиране и да продължи да действа през периода на изпълнение.
- Необходимо е осигуряване на адекватна техническа подкрепа на партньорските формации (комитети, групи, съвети и т.н.) с цел да се даде възможност на всички партньори правилно да изпълняват задълженията си на такива;
- Включването на представители на бенефициентите по програмата подобрява ефективността, но е необходимо внимателно отношение към това включване, с оглед избягване конфликт на интереси.

1.3. Правна рамка и съвременна практика на партньорство в България

Следните законодателни документи определят рамката за партньорство в България:

- Конституция на Република България (чл. 48, 49, 50, 51);
- Кодекс на труда (1993)
- Закон за уреждане на колективните трудови спорове (1990);
- Закон за насърчаване на заетостта (посл. изм. 2003г.);

- Закон за здравословни и безопасни условия на труд (2001);
- Закон за професионално образование и обучение (посл. изм. 2003);
- Закон за социално-инвестиционен фонд(2001);
- Закон за регионалното развитие (посл. изм. 2004);
- Европейска Социална Харта (ратифицирана март 2003);
- Закон за създаване на икономически и социален съвет(посл. изм. 2003);
- Постановление на МС № 145/2000 за определяне на условията и реда за изпълнение на стратегии и програми, съфинансирани от програмите на ЕС в областта на регионалното развитие и икономическото и социално сближаване;
- Постановление на МС № 33/2002 за организация и координация на подготовката на Република България за присъединяване към ЕС и провеждането на преговорите за присъединяване;
- Решение на МС № 312/2002 за приемане на стратегия за участие на България в Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС;
- Постановление на МС № 173/2002 за изменение и допълнение на устройствения правилник на Министерство на финансите
- Постановление на МС № 171/2.08.2002, за създаване на Координационен Съвет по НПП и за координация на процеса на подготовка на програмните документи за участие на Р България в Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС (изменено 2004г.²).

Спазването на принципът на партньорство на централно ниво е открито заявен и в приетата през 2002 година Стратегия за модернизация на държавната администрация. Основните принципи на стратегията включват: върховенство на закона, прозрачност и партньорство. Стратегията ясно посочва, че “принципът на разработване на националните политики трябва да се базира на широко участие на социалните партньори, частния сектор и гражданското общество, което ще гарантира доверие, отговорност и ангажираност в прилаганите политики и интервенции”.

В съответствие с член 2 “Социален диалог” от Кодекса на труда, държавата урежда трудовите отношения и свързаните с тях въпроси на социалното осигуряване и стандарта на живот в непосредствени консултации с работодателите, работниците и техните представителни организации. Тази процедура стриктно се прилага при разработването и приемането на цялата регулаторна рамка по отношение на тези въпроси. Социалните партньори са активни участници в процеса на хармонизация на националното законодателство с европейското.

Институциите, които са включени активно в социалния диалог (основен инструмент за изпълнението на принципа на партньорство) са съответните министерства, регионалните и местни власти и техните организации, национално представените организации на работодателите (Българската стопанска камара, Българската търговско промишлена палата, Съюзът за стопанска инициатива, Български съюз на частните предприемачи “Възраждане”, Съюзът на работодателите в България, национално представените организации на трудещите се (Конфедерацията на независимите профсъюзи и Конфедерацията на труда “Подкрепа”), регионални и браншови професионални организации и структури.

---

² Държавен вестник №8 от 30.01.2004

Ефективно действащи партньорски структури са Националната тристранна комисия (на национално и регионално ниво), както и създадените тристранни комисии на браншово ниво. Социалните партньори активно участват в процеса на консултации, свързан с наблюдението на прилагането на Европейската социална харта.

Социалният диалог на национално ниво е една от добрите практики в страната, където партньорството се прилага от няколко години. **Националният съвет за тристранно сътрудничество** (НСТС) в България е консултативна организация с равностойно представени правителство, организации на работодателите и профсъюзи. НСТС дава мнения по въпроси свързани с труда, осигуряването и стандарта на живот. Към НСТС са създадени 9 комисии - по заетост; безработица и квалификация; доходи, цени и стандарт на живот; колективно договаряне; социално осигуряване и парични помощи; охрана на труда и здравеопазване; приватизация и реструктуриране на икономиката; финансови и данъчни въпроси и др.

Партньорството на национално ниво се проявява в тристранното сътрудничество в рамките на **Националният съвет за насърчаване на заетостта** към Министерство на труда и социалната политика; Консултативна комисия за равни възможности на жените и мъжете (МТСП); Съвета към изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, който се състои от представители на представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище; Националният съвет за социална защита и социална политика (МТСП). На тристранен принцип са основани и Надзорните съвети в следните държавни институции: Националният осигурителен институт, Националният осигурителен фонд. Социалното партньорство в областта на политиката по заетостта е развито и на регионално равнище. Комисиите по заетостта определя приоритетите на регионалната политика по насърчаване на заетостта и разработва регионални програми за заетост в съответствие с националните приоритети. Съветите за сътрудничество към поделенията на Агенцията по заетостта, осъществяващи пряко наблюдение и контрол върху провежданата политика по заетостта.

Развитието на социалния диалог на национално ниво бе засилено със създаването на Икономическия и социален съвет (ИСС). Законът за Икономическия и социален съвет бе приет през 2001 г., но съветът започна своята работа през 2003 г. Съветът е постоянно, институционално и консултативно тяло за социален диалог, представящ интересите и изразяващ мненията на структурите на гражданското общество по въпроси, свързани със социално-икономическото развитие. Съветът има 36 членове, които участват в 3 работни групи (РГ): РГ на работодателите, РГ на работниците и РГ на представителите на други неправителствени организации. Основни принципи на действие на ИСС са: независимост, партньорство и сътрудничество с правителствените институции, равенство, плурализъм на мненията и прозрачност. ИСС разработва и приема нормативни актове, национални програми и планове, годишни меморандуми за социално-икономическото развитие на страната.

Социалните партньори са включени в разработването на стратегически документи, свързани с бъдещото членство на страната в Европейския съюз и използването на предприемачините инструменти. Те бяха активни участници в разработването на Националния план за развитие на земеделието и селските райони по САПАРД и в по-малка степен при Националния план за икономическо развитие.

Добър пример за партньорство през последните месеци е разработването на Националния план за развитие на земеделието и селските райони (НПРЗСР) по САПАРД. Подготовката на тези стратегически документи се основаваше на широка консултация със социалните партньори на различни нива. За подготовката НПРЗСР (1999-2000) бяха създадени Работни групи на национално ниво, които включват повече от 60 браншови организации, Националното и регионални сдружения на общините, асоциации на фермерите и неправителствени природозащитни структури. Членове на Работните групи са също така представители на министерствата и съответните държавни агенции. Приоритетите и мерките на НПРЗСР бяха разработени с активното участие на различни засегнати страни. Крайният вариант на НПРЗСР беше допълнително консултиран с голям брой организации на регионално и местно ниво. Създаденият консултативен процес, изгради доверие и прозрачност и така координационният и партньорски механизъм бе развит по-късно в ефективни структури за наблюдение на изпълнението на програма САПАРД.

Принципът на партньорство на централно ниво е добре установен с изпълнението на програма САПАРД (фактически България е първата страна, в която Европейската комисия даде управлението на САПАРД на Държавен фонд “Земеделие” – Агенция САПАРД). Създаденият комитет за наблюдение (КН) на САПАРД е колективен орган и се състои от 29 члена (представители на други министерства, местни власти, социално-икономически партньори в съответните сектори и селски райони и неправителствени организации). КН има четири работни групи. Съответните социално-икономически партньори, неправителствени организации и други засегнати страни участват в тези групи.

Работните групи дават мнения за уместността на критериите за избор на мерки, произтичащите нужди и ограничения в различните сектори, преформулиране на приоритетите за подпомагане (първостепенни критерии) и др. Работните групи работят също така за финализирането на вторичното законодателство и за информиране относно Програмата.

Макар че партньорството е добре развито при изпълнението на Програма САПАРД, то все още не се прилага напълно за изпълнение на националните схеми. Недостатъчен брой социални партньори и неправителствени организации получават подкрепа от ФАР и програми на ЕС за техническа помощ. От друга страна, капацитетът на различните социално-икономически партньори за осмисляне на тяхната роля и принос към процеса на консултации не е еднакъв. Все още не са добре разработени минималните критерии за участие на организациите на гражданското общество.

Направената през 2003 г. оценка по напредъка по гл. 21 “Регионална политика и координация на структурните инструменти” констатира, че е приета законодателната рамка в съответствие с регионалната политика и подготовката на страната за Структурните фондове на ЕС и е постигнат напредък в насока за укрепване на институционалните структури на централно ниво, но “не е постигнат забележим напредък по отношение на изпълнение на принципа на партньорство с представителните Комисии за социално и икономическо сближаване на регионално ниво и със социалните и регионални партньори с ограничено участие в прегледа на Националния план за развитие. Внимание би трябвало да бъде обърнато на ефективното сътрудничество и комуникация между изпълнителните структури на

централно и регионално ниво, както и на значително засилване на капацитета на потенциалните крайни ползватели на регионално и местно ниво. Трябва значително да се засили координацията и сътрудничеството между министерствата, както и със съответните агенции и други засегнати страни (т.е. социални партньори и регионални участници). Все още са необходими съществени усилия на централно и местно ниво за укрепване на структурите, ясно определяне на техните компетенции и повишаване на административния капацитет до изискваното ниво. Акцентът трябва да бъде поставен на въвеждането на ефективни и напълно прозрачни системи за обществени поръчки, на системи за финансово управление и контрол, както и на ефективни системи за наблюдение и оценка³

---

³ Редовен доклад за напредъка на България към присъединяване стр. 91-93

2. Партньорство в процеса на разработване на НПП и Оперативните програми в България

Основна задача на партньорството за разработване на НПП:

Осъзнаване на общата цел, споделена със социално-икономическите партньори е фактор за успех при развитието на реалистичен, прогресивен и конкурентен Национален план за развитие на България.

2.1. Определяне на социално-икономическите партньори

Всяка страна прилага специфичен подход по отношение на определянето на социално-икономическите партньори, който отразява разнообразието на правителствени, неправителствени и бизнес структури в страната. Въпреки това има много сходства при определяне на партньорите. Първият принцип е тяхното групиране, като например:

Група А: Правителствени (административни) партньори:

1. Правителствени институции, министерства и агенции
2. Регионални и местни власти, представители на общините.

Група Б: Социално-икономически партньори

3. Социални и икономически партньори, представителни за страната (т.е. профсъюзи, работодателски организации)
4. Неправителствени организации, които представляват важни групи по интереси: равни възможности, гражданско общество, опазване на околната среда, международни движения, технологични и иновационни центрове, професионални камари и организации и др.
5. Изследователски и образователни групи: Ректорски съвет, Академия на науките, водещи университети, организации за професионално образование, организации на средното образование, водещи изследователски институции или техни асоциации и др.
6. Бизнес: бизнес асоциации и клонове, водещи компании в страната.

Връзката с парламента може да бъде осигурена чрез представителството на депутати от парламентарните комисии в работните групи по НПП и Оперативните програми. Въпреки че НПП по принцип не се нуждае от одобрението на парламента, неговото изпращане до парламента може да се обсъди с оглед постигане на последователност.

Групи 1, 2 и 3 се дефинират лесно поради техния ясен профил, ограничен брой и включването им в други процеси на партньорство в страната (напр. Социалния диалог според Кодекса на труда, Националната тристранна комисии – на национално и регионално ниво, тристранните комисии на браншово ниво в България). Членовете на съществуващите партньорски структури

могат да бъдат проучвани в процеса на избор на партньорите във връзка с участието им в разработването на НПП и Оперативните програми (Виж таблицата по-надолу).

Партньори в Социалния диалог:

- Отговорни министерства,
- Регионални власти,
- Местни власти,
- Национално представени работодателски организации, Българска стопанска камара, Българска търговско промишлена палата, Съюз за стопанска инициатива, БСЧП “Възраждане”, Съюз на работодателите в България⁴,
- Национално представени синдикални организации на работниците: Конфедерацията на независимите профсъюзи и Конфедерацията на труда “Подкрепа”,
- Регионални и професионални структури.

Примери на партньорство:

- Национален съвет за насърчване на заетостта към Министерство на труда и социалната политика (МТСП),
- Консултативна комисия за равни възможности на жените и мъжете (МТСП),
- Национален съвет за социално осигуряване и социална политика (МТСП),
- На тристранния принцип са създадени Групи за наблюдение в следните държавни институции: Национален осигурителен институт, Национален осигурителен фонд.
- Съветите за партньорство (СП) към териториалните структури на Агенцията по заетостта са натоварени с наблюдението и контрола по изпълнението на мерките и програмите на общинско ниво. СП се състоят от 9 члена – представители на агенцията по заетостта, Министерство на образованието, общинската администрация (1 представител от всяка от тези структури) и представители на националните организации на работодателите и на работниците (всяка представена с 3 членове). СП могат да канят като членове без право на глас представители на други структури на гражданското общество, чиято сфера на действие е свързана със заетостта и преквалификацията.
- Регионални съвети за развитие (РСР) включват: областен управител, кметове на общините в региона, упълномощени представители на регионалните сдружения на общините, упълномощени представители на националните организации на работодателите и работниците.

Групи 4, 5 и 6 са големи и трудни за дефиниране без критерии за подбор. Тези критерии за подбор се дискутират и ще бъдат одобрени от членовете на работната група по НПП, след което ще бъдат утвърдени от Координационния съвет по НПП. Възможни критерии за избора:

- Представителност (напр. брой членове);
- Обхват на интереси: отнасящи се до области от ключово значение за България от гледна точка на НПП;
- Балансирано разпределение между групите по интереси: равни възможности, гражданско общество, опазване на околната среда, международни движения, професионални камари и организации, иновационни и технологични центрове;
- Балансирано представителство между партньори от социален (напр. обществено) и икономически (напр. бизнес) характер;
- Не са представени чрез други колективни органи или партньорски формирования в настоящите партньорски договорености на ниво НПП и ОП.

От изключително значение е размерът на групата от партньори както и механизмите за функционирането ѝ. Размерът е фактор, който трябва да бъде взет предвид, когато се установява механизма на партньорство.

⁴ Съгласно последното преброяване (Януари 2004)

Партньорските организации трябва да бъдат управляеми и да работят гладко.

2.2. Механизми за прилагане принципа на партньорство

Съществуват два основни механизма за прилагане принципа на партньорство:

1. Пряко участие в процеса на разработване и взимане на решения
2. Непряко въвеждане на голям брой социални и икономически партньори чрез разяснителна кампания.

Двата механизма следва да се синхронизират с цел постигане на мултипликационен ефект.

2.2.1. Пряко участие в процеса на разработване и взимане на решения

Прякото участие е осигурено чрез членство в работни групи, комитет за наблюдение и оценка и т.н. В българската действителност, формата на работните групи на различни нива (НПР и Оперативни програми) е въведена с Постановление на МС. За улесняване работата на работните групи се прилагат следните методи:

- Формиране на екип със специално предназначение в рамките на Работната група, в който са включени представители на: централни, регионални и местни органи на властта (наричани екип от административни партньори); Останалата част от Работната група са представители на социално-икономически партньори;
- Възлагане на различен принос и действия на административните и социално-икономически партньори;
- Определяне на точките на сближаване между административните и социално-икономически партньори при окончателното взимане на решения.

Предложено е двата екипа на Работната група да имат следния обхват на принос и дейности:

1. Екипа със специално предназначение ще:
  - Осигурява комуникация със съответните структури в министерства, агенции, регионални и местни власти
  - Осигурява необходимата информация за НПР чрез съответните експерти;
  - Осигурява двупосочна синхронизация на РГ на ниво Оперативни програми;
  - Преглежда всички съответни документи на тяхно ниво, които трябва да бъдат взети под внимание, ревизирани или поправявани;
  - Оценява капацитетът на усвояване и информират РГ на НПР;
  - По-нататъшно планиране и прилагане;
  - Разпространяване, обучение и осведомяване на ниво министерство/агенция/регионална или местна власт, която те представляват.
2. Социално-икономическите партньори в РГ са включени в:
  - Оказване на съдействие за определяне визията и стратегическите приоритети на НПР
  - Осигуряване двупосочна синхронизация със стратегиите и програмите на партньорите
  - Индикативно разделяне на средствата за ОП
  - Влияние на НПР: обществено, икономическо, върху околната среда и т.н
  - Осведомяване на членовете.

3. Общи сфери на действие на двете групи:
  - Визия и стратегически приоритети на НПП;
  - Анализ на влиянието на НПП: обществено, икономическо, върху околната среда и т.н
  - Интегриране на ОП в НПП;
  - Съответствие с политиката на ЕС;
  - Окончателен вариант на НПП преди представянето му на ЕК;
  - Широка информационна кампания за популяризиране на НПП.

Форми на работа с партньорите (РГ НПП)

1. Информация и обратна връзка: партньорите са информирани за процесите и постиженията на НПП и те са следва да дадат коментари;
2. Споразумения и взимане на решения: партньорите одобряват анализите, становищата, текстовете, и т.н. и вземат решения за представянето им на Координационния съвет
3. Аналитичен принос: предимно административните партньори допринасят за аналитичната работа по НПП като мобилизират техни експерти да оказват подкрепа на АИАП.

2.2.2. Непряко участие на социалните и икономическите партньори

Начини за непряко участие на партньорите:

Асоциирано членство към РГ

Поради големия брой партньори, е желателно да се въведе асоциирано членство на някои партньори в РГ за НПП и ОП. Механизмът на участието на асоциираните членове е участие в дискусии на кръгла маса (форми за информация и обратни връзки) при взимане на решения като:

- Даване мнения за визията и стратегическите приоритети на НПП;
- Обсъждане влиянието на НПП: социално, икономическо, върху околната среда;
- Одобряване на окончателния вариант на НПП преди представянето му на ЕК.

Обучение на РГ и техните асоциирани членове

- Формиране на обучителни и информационни сесии по време на изготвянето на НПП.

Кампания за осведомяване на национално ниво

- Интернет страница
- Национални конференции
- Публикации и осведомяване в медиите.

Други

Предложено е да се създаде Консултативна група (КГ), която да дава допълнителна информация на АИАП по аналитични и методологични въпроси при изготвянето на НПП. Членове на КГ са организации с висока репутация, които притежават съответен изследователски капацитет в областта на социално-икономическия анализ и анализа на изследване на влиянието.

Такива организации са (препоръчителен списък):

- Център за икономическо развитие
- Институт за пазарна икономика

- Център за либерални стратегии
- Икономически институт на БАН (Българска академия на науките)
- Център за европейски изследвания
- Фондация за развитие на предприемачеството
- Център за изследване на демокрацията
- Клуб икономика 2000.

2.2.3. Подготовка за партньорство

Следва да бъдат предприети следните стъпки за установяване на партньорството:⁵

1. Дирекция “УСЕС“ изготвя проект - документ за партньорство. Документът включва критерии за избор на партньори, ролята и участието на партньорите, механизми на партньорството приложими в процеса на изготвянето на НПП.
2. Дирекция “УСЕС“ изпраща изготвения проект – документ за партньорство до УО на ОП за становище. На базата на получените становища дирекция “УСЕС“ изготвя окончателна версия на документ за партньорство, който ще бъде предложен за одобрение от КС по НПП.
3. На базата на одобреният от КС по НПП документ за партньорство, Дирекция “УСЕС“ отправя искане до УО на ОП и другите отговорни министерства за идентифициране на ключовите партньори, които ще бъдат включени в РГ по управляваните от тях ОП.
4. Всички УО организират вътрешно и междуведомствено съгласуване за одобрение на предложения от тях списък на правителствени (административни) партньори, съгласно описаните групи А и Б от точка 2.1, и проекти на писма до тях.
5. Дирекция “УСЕС“ изисква от социално-икономическите партньори да определят членове и асоциирани членове за процесът на партньорство.
6. Дирекция “УСЕС“ в сътрудничество с АИАП подготвя окончателния списък на партньорите и техните представители, както и тяхното разпределяне по РГ или други органи, като постоянни или асоциирани членове.
7. Дирекция “УСЕС“ разработва програма за обучение и осведомяване на представителите на партньорите (виж 5). Програмата включва: информационни семинари, работните и разяснителни сесии.

2.3. Пътна карта за прилагане на принципа на партньорство в процеса на разработване на НПП

Участието на различните групи партньори в процеса на развитие на НПП следва основните стъпки на този процес. Ролята на дирекция “УСЕС“ и АИАП, както и основните отговорности на РГ, са определени с ПМС 171. Методологичната рамка разработена от АИАП подчертава ролята на партньорството.

Означенията на различните групи партньори са изброени по-долу, както следва:

A= АИАП (Агенция за икономически анализи и прогнози) и дирекция “УСЕС“

B= Административни партньори (Министерства, Регионални органи, Агенции) представени в РГ

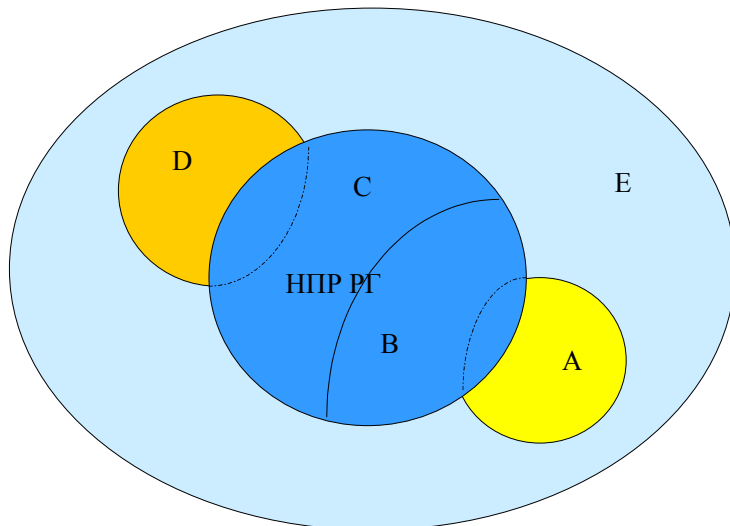
C= Социално-икономически партньори представени в РГ

⁵ Adopted based on the ECORYS – NEI Report by R. Pollock.

(B+C= НПР РГ)

D= Асоциирани партньори: други Социално – Икономически групи, Университети, Групи за мозъчна атака, и др.

E= Българското общество

Предвидени са три основни начина за взаимовръзка с партньорите:

1. Информация и обратна връзка
2. Съгласие/ съвет при взимането на решения
3. Осведомяване на широката общественост

В допълнение , очаква се че партньорите ще трябва да допринасят за аналитичния процес с входяща база данни , анализи и друга информация, която е на тяхно разположение. Точките от различните форми на участие на партньорите и приносът са дефинирани в таблицата по-долу. По отношение на времето тези точки следват планирането на НПР, координирано от Дирекция УСЕС и АИАП.

Table 1: Пътна карта за партньорство

Основни стъпки в процеса на разработване на НПП		Принос	Вид участие/ намеса/		
			Информация и Обратна връзка	Съгласие/ Решение	Осведомяване на широката общественост
0.	Организационна структура на процеса по НПП		X O	X O	
1.	Преглед на съществуващите изследвания, доклади свързани с НПП -> входяща база за анализ	X O	O		
2.	Съдържание на НПП		X O	O	
3.	Социално-икономически анализи, SWOT-анализи, Критични въпроси	O	X O	X O	
4.	Визия, стратегически приоритети и цели	X O	X O	X O	X O
5.	Оперативни програми ОП с приоритети и цели	X O	X O		
6.	Изследване капацитета за усвояване: Макро бюджет Съфинансиране и разпределение Човешки ресурси и административен капацитет	X O	X O		
7.	Индикативно бюджетиране	O	X O	X O	O
8.	Проверка на окончателните ОП, интегрирани в НПП: Препокриване, конфликти Съответствие с политиката на ЕС		X O	O	
9.	Оценка на въздействието		X O	X O	X
10.	Окончателен вариант на НПП		X O	X O	X O

Легенда: O = административни и социално-икономически партньори, членове на Работната група

X = асоциирани (група D на диаграмата по-горе)

SWOT-analysis – Анализ на силните и слабите страни, възможностите и заплахите